

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/53/2015
Identifikačné číslo spisu: 4015200218
Dátum vydania rozhodnutia: 14.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4015200218.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľky: C. G., bytom A. XX, G., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30.marca 2015, č. k. 23Sd/76/2015-16 , takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 30.marca 2015, č. k. 23Sd/76/2015-16 p o t v r d z u j e .
Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16. januára 2015, ktorým odporkyňa priznala navrhovateľke starobný dôchodok od XX. XX. XXXX v sume 107,70 eur mesačne, podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že tak urobil potom, čo na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný, odporkyňa postupovala v zmysle zákonných ustanovení a správne určila výšku starobného dôchodku navrhovateľky v súlade s § 66 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. ako súčin priemerného osobného mzdového bodu obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

Proti potvrdzujúcemu rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie „ pre priznanie ďalších rokov“, v ktorom nespochybnila doterajší výpočet starobného dôchodku, ale chcela by, aby roky od 1984, keď bola operovaná, ožarovaná a podstúpila chemoterapiu v Komárne a Bratislave na onkológii, boli uznané a započítané do starobného dôchodku, aby mala vyšší dôchodok. Podľa ochorenia, ktoré vtedy mala a pre ktoré sa nemohla uplatniť na trhu práce, mala byť invalidná, ale pre neinformovanosť si nemohla uplatniť invalidný dôchodok. S odvolaním predložila kópiu lekárskeho nálezu z chirurgie - proktológie z 10.3.2015.

Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie

prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 14. februára 2017 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V konaní nebolo sporným, že odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16. januára 2015 priznala podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení navrhovateľke od XX. XX. XXXX starobný dôchodok v sume 107,70 eur mesačne, ktorého výšku podľa § 82 zákona citovaného zákona a § 1 Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 Z. z. od 01. 01. 2015 zvýšila na sumu 112,90 eur mesačne. V rozhodnutí uviedla podrobné dôvody svojho postupu pri určení konkrétnej sumy starobného dôchodku navrhovateľky s uvedením relevantných zákonných ustanovení, o ktoré sa pri rozhodovaní opierała.

Predmetom tohto konania bolo preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v konaní podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. je predmet súdneho konania vymedzený tým, čo bolo predmetom rozhodnutia, napadnutého opravným prostriedkom. Inými nárokmi, než boli riešené napadnutým rozhodnutím, sa súd zaoberať nemôže.

Súd prvého stupňa po podaní opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne a potom čo dospel k záveru, že odporkyňa postupovala v zmysle zákonných ustanovení a správne určila výšku starobného dôchodku navrhovateľky a preto opravný prostriedok nie je dôvodný, rozhodnutie odporkyne potvrdil. Svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil a zaujal aj stanovisko k námietkam navrhovateľky. Správne pripomenul, že navrhovateľka nezískala aspoň 22 kalendárnych rokov a to ani po postupnom rozšírení rozhodujúceho obdobia pred 1. januárom 1984, preto bol jej priemerný osobný mzdový bod vypočítaný z tohto nižšieho počtu kalendárnych rokov.

Ani z podaného odvolania navrhovateľky nevyplýva, že by rozhodnutiu odporkyne vyčítala konkrétne pochybenie v postupe pri výpočte výšky jej starobného dôchodku.

Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporkyne ako aj jej dávkového spisu neboli pochybnosti o tom, o aké dôkazné prostriedky odporkyňa oprela svoje rozhodnutie a odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporkyňa riadne vyhodnotila dokazovanie, ktoré vyústilo v riadne zistený skutkový stav, z ktorého odporkyňa vychádzala pri svojom rozhodovaní. Ani odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania také pochybenie napadnutého rozhodnutia odporkyne resp. konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, preto pokiaľ sa krajský súd stotožnil s jej právnym záverom, považoval tento jeho názor odvolací súd za správny.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol a ani po odvolaní nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť, že v tomto preskúmaní konaní sa súd požiadavkami navrhovateľky o zohľadnenie jej ochorenia, pre ktoré sa nemohla uplatniť na trhu práce a preto mala byť invalidná, nemohol zaoberať, keďže tieto neboli predmetom rozhodovania odporkyne o jej starobnom dôchodku, pričom navrhovateľka ani nepreukázala, že sa nimi odporkyňa pri rozhodovaní zaoberať mala.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že v konaní sa nepreukázalo, že by bol starobný dôchodok navrhovateľke priznaný v nižšej sume ako jej patrí (i keď ho považuje za nízky), resp. že získala ďalšie obdobie dôchodkového poistenia, ktoré odporkyňa nezohľadnila. Rozhodnutie odporkyne preto aj odvolací súd považoval za zákonné a rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p. preto potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.